

การพัฒนาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6: เทคนิคเดลฟาย

A Development of Factors of Thai Reading Comprehension for
Sixth Grade Students: Delphi Technique

ธनिया เยาดำ¹, ศิริชัย กาญจนาวาสี², และ ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ³

Thaniya Yaodam¹, Sirichai Kanjanawasee², and Piyawan Visessuvanapoom³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักภาษา 9 คน และการสอนภาษาไทย 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 แบบสอบถามปลายเปิด ชุดที่ 2 และ 3 แบบสอบถามปลายปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่ามัธยฐาน ผลต่างของมัธยฐานกับฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์เพื่อหาฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมี 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) บอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายตามอรรถ 2) บอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายโดยนัย 3) ระบุความหมายของผลความของข้อมูลที่ปรากฏ 4) ระบุความหมายของผลความของข้อมูลที่แฝงเร้น 5) ระบุใจความสำคัญของข้อมูลที่ปรากฏ 6) ระบุใจความสำคัญของข้อมูลที่แฝงเร้น และ 7) การตีความด้านองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย 7 องค์ประกอบ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ($Mdn = 5.00$, $|Mdn-Mode| = 0$, $IR = 0$)

คำสำคัญ: ความเข้าใจในการอ่าน / เทคนิคเดลฟาย / องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน / ภาษาไทย / ประถมศึกษา

Article Info: Received 14 March, 2017; Received in revised form 7 March, 2018; Accepted 14 December, 2018

¹ นิสิตดุขบัณฑิตสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: thaniya_yao@hotmail.com

Ph.D. Candidate in Educational Measurement and Evaluation Division, Department Educational Research and Psychology, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: thaniya_yao@hotmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: skanjanawasee@hotmail.com

Lecturer in Educational Measurement and Evaluation Division, Department Educational Research and Psychology, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: skanjanawasee@hotmail.com

³ อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: piyawan.p@chula.ac.th

Lecturer in Educational Psychology Division, Department Educational Research and Psychology, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: piyawan.p@chula.ac.th

Abstract

This research aimed to develop and validate factors of Thai reading comprehension for sixth grade students by using Delphi Technique. The data were collected from 17 experts, 9 linguistic experts and 8 Thai teaching experts. The data were gathered by questionnaires about Thai reading comprehension elements, the open-ended questionnaires in the first round and the six point scale rating close-ended questionnaires in the second and the third round. Subsequently, the opinions were analyzed to find median, absolute value of the difference between median and mode, and interquartile range for acquiring the experts' consensus.

The outcomes showed that: 1. Seven factors of Thai reading comprehension were; 1) determining the denotative meaning of words; 2) determining the connotative meaning of words; 3) specifying the explicit meaning of supporting details; 4) specifying the implicit meaning of supporting details; 5) specifying the main idea of concrete writing; 6) specifying the main idea of complex writing; and 7) interpretation. 2. The experts had highest level of mutual agreement. (Mdn = 5.00, |Mdn-Mode| = 0, IR = 0)

KEYWORDS: READING COMPREHENSION / DELPHI TECHNIQUE / FACTORS OF READING COMPREHENSION / THAI LANGUAGE / PRIMARY SCHOOL

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างยิ่ง นอกจากจะเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อความงอกงามทางปัญญา โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด โดยเฉพาะทักษะการอ่านที่เป็นฐานในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยในพัฒนาทางสติปัญญา เป็นการเปิดโอกาสให้ได้รับรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และเปิดโลกทัศน์ให้กับตนเอง การอ่านไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการรับสารเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิดที่นำไปสู่การพัฒนาสติปัญญา ซึ่งยิ่งบุคคลอ่านหนังสือมากขึ้น ก็ยิ่งทำให้มีความคิดที่กว้างไกลมากขึ้นเท่านั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านดี สามารถทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ ก็จะช่วยส่งเสริมให้มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นตามไปด้วย

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจสภาพการอ่านหนังสือของคนไทยในปัจจุบัน โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2559) พบว่า ประชากรอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปที่ไม่อ่านหนังสือมีจำนวนประมาณ 13.9 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.3 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป โดยที่เป็นประชากรที่อ่านหนังสือไม่ออก มีจำนวน 2,856,673 คน และมีคนที่อ่านไม่คล่องหรืออ่านได้เพียงเล็กน้อย จำนวน 1,697,445 คน เมื่อพิจารณาเฉพาะเด็กที่มีช่วงอายุ 6-14 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เรียนระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีเด็กที่อ่านหนังสือไม่ออก จำนวน 215,957 คน และอ่านหนังสือไม่คล่องหรืออ่านได้เพียงเล็กน้อย จำนวน 236,918 คน รวมเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านทั้งสิ้น 452,875 คน เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 6-14 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบการศึกษาภาคบังคับจำนวน 7.2 ล้านคน โดยเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีอายุระหว่าง 6-11 ปี จำนวน 4.9 ล้านคน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 12-14 ปี จำนวน 2.3 ล้านคน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) จัดได้ว่ามีนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเป็นจำนวนมาก

นอกจากปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกและอ่านไม่คล่องหรืออ่านได้เพียงเล็กน้อย จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติแล้ว ปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับการอ่านสำหรับนักเรียนไทย คือ ปัญหาเรื่องความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากความเข้าใจในการอ่านเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่าน หากอ่านโดยปราศจากความเข้าใจ การอ่านนั้นก็จะได้ความหมายเนื่องจากความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการค้นหาความหมายจากข้อมูลที่อ่านโดยสติปัญญา และสะท้อนถึงการใช้กระบวนการคิดเพื่อสร้างความหมายในการอ่าน เนื่องจากความสามารถทางภาษาเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนความคิด นอกจากนี้ หากนักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจ หรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้แล้ว ก็ไม่สามารถพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่สูงขึ้นไปได้ แต่จากการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านยังพบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องความเข้าใจในการอ่านในหลาย ๆ ประเด็น ทั้งความบกพร่องในการเข้าใจความหมายของคำและกลุ่มคำ การเข้าใจความหมายของประโยค รวมไปถึงการบอกใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สารีย์ เจริญจิต, ประภาพร ศรีตระกูล, และ ประธานพร แจ่มเจริญทรัพย์ (2546) ที่วินิจฉัยการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนอ่านสะกดคำไม่ได้

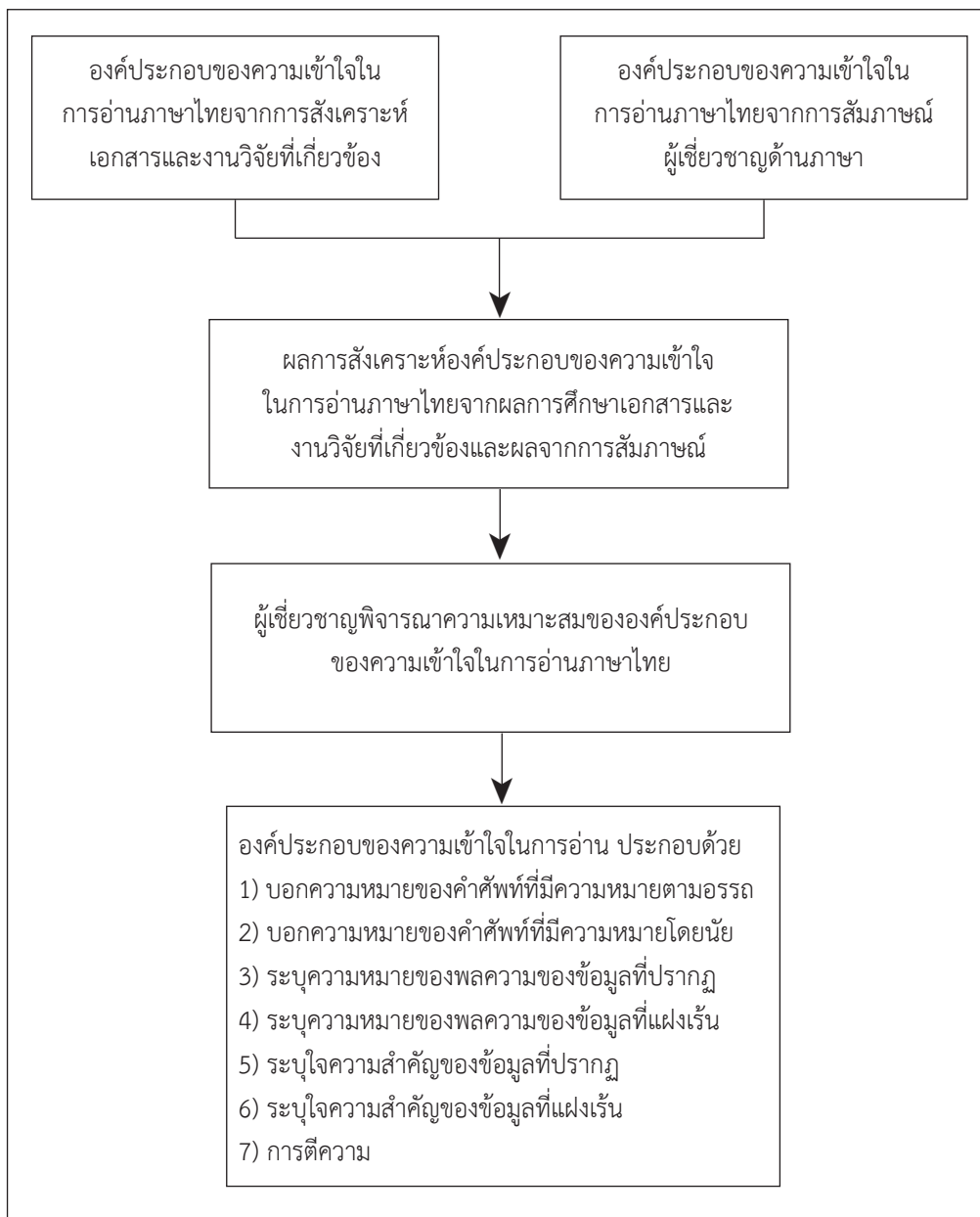
ไม่เข้าใจการอ่านสะกดคำ และไม่สามารถแปลความหมายของคำและประโยคได้ นอกจากนี้ ยังไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เมื่อศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านมา พบว่า งานวิจัยโดยส่วนใหญ่จะเน้นศึกษาวิธีการสอนหรือสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และมีงานวิจัยบางส่วนที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และการพัฒนาแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย แต่ยังมีงานวิจัยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเพียงส่วนน้อย

ความเข้าใจในการอ่านยังคงเป็นปัญหาสำหรับนักเรียน เนื่องจากหากยังไม่ทราบองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านที่แน่ชัด ก็ยังไม่สามารถระบุได้ว่านักเรียนบกพร่องในทักษะใด นอกจากนี้ การประเมินความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในปัจจุบันยังเน้นการประเมินแบบสรุปรวมเพื่อตัดสินว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถในระดับใดเมื่อเทียบกับเกณฑ์หรือเทียบกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน จึงไม่ได้ให้สารสนเทศเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน แต่การประเมินระหว่างเรียนเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนขณะที่ยังเรียนอยู่ จึงทำให้ได้สารสนเทศเพื่อการติดตามดูความก้าวหน้าหรือพัฒนาการในการเรียนรู้ และค้นหาจุดบกพร่องของผู้เรียนสำหรับการปรับปรุงแก้ไข (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ถึงแม้จะมีการประเมินความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความพร้อม และคัดเลือกกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล ประเมินความสามารถระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้รายวัตถุประสงค์หรือรายตัวชี้วัด และประเมินความสามารถหลังเรียน เพื่อสรุปความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาพรวมทั้งหมด แต่การประเมินทั้ง 3 ระยะที่ผ่านมา ล้วนแล้วแต่เป็นการประเมินภาพรวมของความเข้าใจในการอ่านว่า นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถระดับใด ซึ่งไม่สามารถวินิจฉัยรายละเอียดของคะแนนความเข้าใจในการอ่านได้ว่าผู้เรียนมีทักษะใดมากหรือน้อย เพื่อการปรับปรุงได้ตรงกับทักษะที่บกพร่อง

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ทราบทักษะที่สะท้อนความสามารถของเด็กที่มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่สอดคล้องกับบริบทของหลักการอ่านภาษาไทย อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานของการสอนความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการแก้ไข ปรับปรุง

หรือพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านอื่น ๆ ต่อไป จากที่กล่าวไว้ข้างต้น ว่านักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นระดับชั้นเริ่มต้นในการศึกษาเรื่องการอ่าน หากนักเรียนยังไม่สามารถอ่านหนังสือได้คล่องแคล่วมาก อาจเกิดปัญหาในการวัดเรื่องความเข้าใจในการอ่านได้ การพัฒนาโครงสร้างของความเข้าใจในการอ่านนี้เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการเลือกวัดความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็เพื่อให้นักเรียนทราบจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของตน เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนก่อนที่จะจบการศึกษาภาคบังคับ

ผู้วิจัยพัฒนาและตรวจสอบองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ด้วยการศึกษารายงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลักการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านภาษาไทย จำนวน 17 ท่าน แล้วนำผลจากทั้งสองส่วนมาสังเคราะห์ หลังจากนั้น นำองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์มาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบ เพื่อสรุปกำหนดเป็นฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการพัฒนาและตรวจสอบองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1

การพัฒนารายชื่อองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความเข้าใจในการอ่านและนิยามของแต่ละองค์ประกอบ
2. สังเคราะห์องค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ระยะที่ 2

1. ประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน เพื่อตรวจสอบความยินยอมให้เก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งวันและเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน มีหน้าที่พิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักภาษา จำนวน 9 ท่าน จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ

- 1) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านภาษาไทย หรือหลักภาษา

- 2) มีประสบการณ์ในการสอนด้านภาษาอย่างน้อย 3 ปี
- 3) มีทักษะในการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลภาษาไทย

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 8 ท่าน จะต้องมีความคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) มีประสบการณ์สอนภาษาไทยอย่างน้อย 3 ปี
 - 2) ได้รับวิทยฐานะระดับครูชำนาญการขึ้นไป
 - 3) มีทักษะในการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลภาษาไทย
2. ส่งหนังสือราชการถึงผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการให้ผู้เชี่ยวชาญระบุองค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับองค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย (รอบที่ 1) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่เปิดกว้างให้ผู้เชี่ยวชาญตอบได้อย่างอิสระตามความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์สอน วิชาที่สอน ตำแหน่งวิทยฐานะ ประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย จำนวน 5 ข้อ

4. ส่งแนวคำถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญก่อนการสัมภาษณ์ประมาณ 1 อาทิตย์ หลังจากนั้นจึงติดต่อด่วน เวลา และสถานที่สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ต่างจังหวัด ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หลังส่งแบบสัมภาษณ์ไป 1 อาทิตย์

5. สังเคราะห์องค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน

ระยะที่ 3

1. จัดทำเป็นแบบสอบถามปลายปิดสำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน รวมกับผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านจาก

แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 6 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด
- 0 หมายถึง ไม่เหมาะสมส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบและนิยามของ
ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

2. ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้ท้ายแบบสอบถาม

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามปลายปิด (รอบที่ 2) มาคำนวณค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญมีโอกาสพิจารณาคำตอบของตนเองอีกรอบ โดยเปรียบเทียบกับคำตอบภาพรวมของกลุ่ม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญสามารถเปลี่ยนแปลงคำตอบ หรือ ยืนยันคำตอบเดิมได้ ดังนั้น แบบสอบถามชุดที่ 3 นี้ จะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 6 ระดับ และมีประเด็นเช่นเดียวกันกับแบบสอบถามชุดที่ 2 แต่จะแตกต่างกันตรงที่จะระบุค่าสถิติของแต่ละข้อเพื่อประกอบการพิจารณา หากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันให้ ยุติกระบวนการเดลฟาย แต่หากมีประเด็นใดที่ยังไม่ได้รับฉันทามติจากกลุ่มให้นำไปตรวจสอบความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญซ้ำจนกว่าจะได้รับฉันทามติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ

2. การตรวจสอบองค์ประกอบและนิยามของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย จำแนกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

2.1) การวิเคราะห์ค่าสถิติเพื่อนำเสนอข้อมูลกลับคืน วิเคราะห์ด้วยค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

2.2) การตรวจสอบความคงที่ของระดับฉันทามติ พิจารณาจากค่ามัธยฐาน ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ด้วยการศึกษาศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หลักการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านภาษาไทย จำนวน 17 ท่าน แล้วนำผลจากทั้งสองส่วนมาสังเคราะห์กัน หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ผลการพัฒนาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นของผู้วิจัยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การเข้าใจความหมายของคำศัพท์

1.1) การบอกความหมายของคำหรือวลีที่กำหนด โดยอาศัยบริบท หมายถึง ความสามารถในการจำและระบุความหมายของคำหรือวลีที่เฉพาะเจาะจงโดยอาศัยบริบท กล่าวคือ ความหมายของคำจะแตกต่างกันออกไปตามบริบท

1.2) การบอกความหมายของคำศัพท์ที่ไม่ขึ้นอยู่กับบริบท หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่แปลตรงตามตัวอักษร โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ๆ

2) การสร้างความหมายจากข้อมูล

2.1) การสร้างความหมายจากข้อมูลด้วยข้อความที่ปรากฏ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจสาระสำคัญ และค้นหาข้อความหรือประโยคที่สำคัญตามที่ปรากฏในข้อมูล มักจะเป็นประโยคเดียว โดยใช้ข้อความที่ปรากฏในข้อมูลที่กำหนด

2.2) การสร้างความหมายจากข้อมูลด้วยข้อความที่มีความหมายเหมือนกัน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจสาระสำคัญ และค้นหาข้อความหรือประโยคที่สำคัญตามที่ปรากฏในข้อมูล มักจะเป็นประโยคเดียว ซึ่งข้อความที่ปรากฏอาจเป็นคำอื่นที่มีความหมายเหมือนกับข้อมูลที่กำหนด

3) การสรุปอ้างอิง

3.1) การเชื่อมโยงข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูลสำคัญ โดยการหาย่อหน้าหรือกลุ่มของประโยคที่มีใจความสำคัญของคำถามที่กำหนด ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นอาจไม่ใช่คำศัพท์ตามเนื้อเรื่องโดยตรง และคำถามนั้น ๆ อาจต้องใช้แนวคิดมากกว่า 2 แนวคิดเชื่อมโยงกันภายในย่อหน้าหรือระหว่างย่อหน้าก็ได้

3.2) การบอกความสัมพันธ์หรือเปรียบเทียบข้อมูลที่ปรากฏในข้อความ หมายถึง ความสามารถในการสังเคราะห์และจัดการข้อมูลในแต่ละส่วนของข้อความที่เป็นใจความสำคัญของข้อมูลนั้น ๆ โดยอาศัยการเปรียบเทียบ หรือการหาข้อมูลสนับสนุนแนวความคิด ซึ่งอาจเป็นการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของแนวความคิดแต่ละส่วนในข้อมูล ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้นอกเหนือจากข้อความที่กำหนด

3.3) การอนุมาน หมายถึง ความสามารถในการอ้างอิงข้อมูลโดยอาศัยความรู้จากข้อมูลอื่น หรือความรู้พื้นฐานของผู้ตอบ เพื่อสร้างข้อสรุปจากข้อความที่มีความหมายโดยนัย

2. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยปรับเปลี่ยนคำที่สะท้อนองค์ประกอบที่กำหนดขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นเอกสารต่างประเทศ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของคนไทยตามผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ กล่าวคือ ปรับเปลี่ยนองค์ประกอบจากการสร้างความหมายจากข้อมูลเป็นการจับใจความ และแยกองค์ประกอบการจับใจความเป็นการจับใจความหลักและใจความรอง นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังเสนอแนะให้ตัดองค์ประกอบสรุปอ้างอิงออก เนื่องจากเป็นทักษะที่เกินกว่าความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การบอกความหมายของคำศัพท์

1.1) บอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายตามอรรถ หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำที่แปลตรงตามตัวอักษรโดยจะพิจารณาจากระบบการสะกดคำ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ๆ

1.2) บอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายโดยนัย หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายแปรเปลี่ยนไปตามเรื่องราว ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเดิม หรือประสบการณ์มาเกี่ยวข้อง

2) การระบุความหมายของผลความ

2.1) ระบุความหมายของผลความของข้อมูลที่ปรากฏ หมายถึง ความสามารถในการบอกหรืออธิบายรายละเอียดที่เป็นส่วนขยายของใจความสำคัญที่ปรากฏในข้อมูล โดยอาจจะอาศัยข้อความแวดล้อม ซึ่งช่วยทำให้สาระสำคัญชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2) ระบุความหมายของผลความของข้อมูลที่แฝงเร้น หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจรายละเอียดปลีกย่อยของข้อมูล โดยอาจจะใช้ความสามารถในการค้นหาสาระ ข้อความ หรือประโยคที่มีความหมายโดยนัย หรือความสามารถในการใช้ประสบการณ์ส่วนตัวระบุรายละเอียดของข้อมูลที่มีความหมายโดยนัย

3) การระบุใจความสำคัญ

3.1) ระบุใจความสำคัญของข้อมูลที่ปรากฏ หมายถึง ความสามารถในการระบุสาระสำคัญ และค้นหาข้อความหรือประโยคที่สำคัญตามที่ปรากฏในข้อมูล หรือด้วยการกำจัดบางข้อความออก

3.2) ระบุใจความสำคัญของข้อมูลที่แฝงเร้น หมายถึง ความสามารถในการระบุหรืออธิบายสาระสำคัญ แนวคิดหลัก หรือแก่นของเรื่องราว โดยการพิจารณาข้อความแวดล้อมในการสรุปแก่นของเรื่องราวที่ไม่ปรากฏเป็นประโยคโดยตรงจากข้อความ

4) การตีความ

4.1) การตีความ หมายถึง ความสามารถในการอธิบายความหมายที่แท้จริงจากรายละเอียดของข้อมูลด้วยการพิจารณาจากบริบทหรือปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม สุภาพศติ คำพังเพย หรือบทกลอน โดยอาศัยความรู้พื้นฐานเดิมและประสบการณ์ของผู้อ่าน

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 โดยผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median: Mdn) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าสัมบูรณ์ของ

ผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม ($|MD-Mode|$) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range: IR) โดยแสดงรายละเอียดเป็นรายข้อ ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3

องค์ประกอบ	Mdn	Mode	$ Md - Mo $	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
1. บอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายตามอรรถ	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. บอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายโดยนัย	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. ระบุความหมายของพลความของข้อมูลที่ปรากฏ	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. ระบุความหมายของพลความของข้อมูลที่แฝงเร้น	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. ระบุใจความสำคัญของข้อมูลที่ปรากฏ	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. ระบุใจความสำคัญของข้อมูลที่แฝงเร้น	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง
7. การตีความ	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวม	5	5	0	0	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตาราง 1 แสดงว่า ทั้งในภาพรวมและรายองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย 7 องค์ประกอบ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด โดยทุกองค์ประกอบมีค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม เท่ากับ 5 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 0

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนางค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยแบ่งประเด็นในการอภิปรายผลตามองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) การบอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายตามอรรถและที่มีความหมายโดยนัย 2) การระบุความหมายของพลความของข้อมูลที่ปรากฏ

และข้อมูลที่แฝงเร้น 3) การระบุใจความหลักของข้อมูลที่ปรากฏและข้อมูลที่แฝงเร้น และ
4) การตีความ

1) การบอกความหมายของคำศัพท์

การบอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายตามอรรถ เป็นการบอกความหมายของคำที่แปลตรงตามตัวอักษร โดยจะพิจารณาจากระบบการสะกดคำ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ๆ ส่วนการบอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายโดยนัย เป็นการบอกความหมายของคำศัพท์ที่มีความหมายแปรเปลี่ยนไปตามเรื่องราว ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเดิม หรือประสบการณ์มาเกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gao and Rogers (2010); Jang (2009a); Sawaki, Kim and Gentle (2009); และ Li and Suen (2013) ที่ได้จำแนกความหมายของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรกเป็นความสามารถในการบอกความหมายของคำหรือวลีที่กำหนด โดยใช้ระบบการสะกดคำ/ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และประเภทที่สอง เป็นความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่ไม่ขึ้นอยู่กับบริบท เนื่องจากการอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์แต่ละคำแล้ว ผู้อ่านยังจะต้องพิจารณาความหมายของคำศัพท์ตามบริบทหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ เพราะคำศัพท์บางคำอาจสามารถเปลี่ยนความหมายไปได้ตามสถานการณ์เช่นเดียวกับการประเมินความรู้และทักษะของเท็กซัส (Texas assessment of knowledge and skills [TAKS], (n.d.) as cited in Matsumur, Garnier, Correnti, Junker, & Bickel, 2010) ที่กำหนดให้ผู้เรียนใช้บริบท หรือกลยุทธ์อื่นในการระบุความหมายของคำเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจความหมายของคำในเรื่องที่อ่านได้ สำหรับความสามารถนี้นักเรียนจะต้องรู้ความหมายของคำศัพท์เพิ่มขึ้นจากบริบท ดังนั้น การระบุความหมายจะขึ้นอยู่กับข้อความที่จะใช้ในการหาความหมายของคำและวลี คำหรือวลีในที่นี้อาจเป็นคำอุปมาอุปไมย คำที่มีความหมายโดยนัย คำที่มีความหมายโดยตรงและโวหารหรือสุภาพคดี และคำศัพท์ทางเทคนิค นอกจากนี้ยังสามารถประยุกต์ใช้รากศัพท์ของคำ คำสมาส คำสนธิ เพื่อให้ทำความเข้าใจความหมายของคำได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537) ที่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์จึงจะสามารถทำความเข้าใจข้อมูลนั้น ๆ

2) การระบุความหมายของพลความ

การระบุความหมายของพลความเป็นทักษะสำคัญทักษะหนึ่งที่เป็นส่วนสนับสนุนความเข้าใจในการอ่าน ดังที่ การประเมินความรู้และทักษะของเท็กซัส (TAKS อ้างถึงใน Matsumura et al., 2010) ได้ระบุไว้ว่า การที่นักเรียนจะสามารถสร้างความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนจะต้องทำความเข้าใจความหมายเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเสียก่อน โดยที่นักเรียนจะต้องมีความสามารถ 4 ประการ ดังนี้ 1) ใช้บริบทหรือกลยุทธ์อื่นในการระบุความหมายของคำเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจความหมายของคำในเรื่องที่อ่านได้ 2) รับรู้รายละเอียดสำคัญที่สนับสนุน 3) เลือกคำหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 4) สรุปใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำความเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งได้มากขึ้น หากรู้รายละเอียดสำคัญที่สนับสนุนเป็นการพิจารณารายละเอียดแวดล้อมที่สำคัญมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ หรือหาสิ่งที่สนับสนุนกัน เพื่อระบุใจความสำคัญของเรื่องราว

3) การระบุใจความสำคัญ

การระบุใจความหลักของข้อความที่กำหนด เป็นการหาใจความสำคัญของข้อความที่กำหนด ซึ่งบางครั้งอาจหาใจความสำคัญได้จากบางประโยคในข้อความ แต่บางครั้งอาจไม่ได้มีการกล่าวถึงโดยตรงในข้อความนั้น ๆ ผู้อ่านจะต้องคิดหาใจความสำคัญจากข้อความที่ปรากฏในย่อหน้า หรืออาจแปลความจากเรื่องที่อ่านสอดคล้องกับโครงสร้างความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์

Barrett (n.d. as cited in Rubin, 1993) ได้กำหนดองค์ประกอบหนึ่งของความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า เป็นความเข้าใจข้อมูลที่ปรากฏในข้อความ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gao and Rogers (2010), Jang (2009a), Li and Suen (2013) และ Sawaki et al. (2009) ที่ได้กำหนดนิยามขององค์ประกอบนี้ไว้ในทิศทางเดียวกันว่า เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจโครงสร้างของประโยคและความหมายของประโยคผ่านการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนของข้อความหรือวลีโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ซึ่งประโยคที่ได้จะต้องเป็นไปตามหลักเหตุผลเชิงตรรกะ

บันลือ พฤกษ์วัน (2533) กล่าวว่า เป็นการพิจารณารายละเอียดแวดล้อมที่สำคัญมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์หรือหาสิ่งที่สนับสนุนกัน เพื่อระบุใจความสำคัญของเรื่องราวสามารถเลือกคำหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เป็นการหาใจความสำคัญของเรื่องราว

โดยการกำจัดเนื้อหาบางส่วนของข้อความ

ความสามารถประเภทนี้จะเน้นหาแนวความคิดหลักหรือแนวคิดกว้าง ๆ และสามารถสรุปใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง เป็นการสรุปสาระสำคัญจากเรื่องราวทั้งหมด แต่ส่วนที่สรุปจะอยู่ในย่อหน้าสั้น ๆ ที่รวมใจความสำคัญและรายละเอียดที่สำคัญของเรื่องราว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบันลือ พลฤกษ์วัน (2533) ประภาศรี สีหอำไพ และ คณะ (2539) ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2533) วัฒนะ บุญจับ (2541) และ สนิท ตั้งทวี (2529) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านไปในทิศทางเดียวกันว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นการบอกใจความสำคัญของข้อมูล ซึ่งเป็นข้อความที่ครอบคลุมสาระสำคัญของเรื่องราวนั้น ๆ ไว้ทั้งหมด อาจะอยู่ในข้อความตอนใดตอนหนึ่ง ย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่ง หรืออาจเกิดจากการประมวลจากการอ่านข้อความทั้งหมด

4) การตีความ

การตีความเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถอธิบายความหมายที่แท้จริงจากรายละเอียดของข้อมูลด้วยการพิจารณาจากบริบทหรือปรากฏการณ์โดยอาศัยความรู้พื้นฐานเดิมและประสบการณ์ของผู้อ่านซึ่งสอดคล้องกับ Center for Advancement of Learning Strategies Database, Muskingum College (n.d.) ที่ระบุว่า ความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูลที่แสดงในรูปการเขียนว่าข้อมูลดังกล่าวมีความหมายโดยแท้จริงว่าอย่างไร ผู้เขียนต้องการสื่อให้คนอ่านเข้าใจในมุมใด ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านลักษณะนี้ จะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับตัวหนังสือเช่นเดียวกับ Harris and Hodges (1995, as cited in National Institute of Child Health and Human Development, 2000) ได้ให้นิยามของความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นการคิดโดยเจตนา ระหว่างความหมายที่สร้างขึ้นผ่านปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับผู้อ่าน สมพร แ่งพิพัฒน์ (2555) Jang (2009a) และ Jang (2009b) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความพยายามเข้าถึงสารในแง่มุมต่าง ๆ ให้มากที่สุด โดยผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะในการสรุป ลำดับเหตุการณ์ บอกรายละเอียดที่สำคัญ บอกเหตุผล เชื่อมโยงข้อความต่าง ๆ วิเคราะห์แยกแยะ และหาเหตุผลสนับสนุนความคิดที่ได้จากการอ่าน รวมทั้งพิจารณาเจตนาของผู้ส่งสารทั้งทางตรงและทางอ้อม

ผลการพัฒนาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้ง 7 องค์ประกอบ จะเป็นประโยชน์สำหรับการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และวิเคราะห์ทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เพื่อเป็น ข้อมูลย้อนกลับเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน และการจัดการ การเรียนการสอนของครูต่อไป

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการตรวจสอบคุณภาพองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 7 องค์ประกอบ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้อง กันอยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยทุกองค์ประกอบมีค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม เท่ากับ 5 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ เท่ากับ 0 ซึ่งถือว่าองค์ประกอบที่ได้มีคุณภาพมากเพียงพอ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Merry and Hammons (1995) ที่ได้กล่าวว่า เกณฑ์ในการพิจารณาฉันทามติแม้จะยังไม่ปรากฏแน่นอน แต่หากข้อความใดที่ผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป หรือข้อความใดมีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐานไม่เกิน 1.00 ให้ถือว่าข้อความนั้นได้รับฉันทามติ และควรยุติการวิจัยเมื่อระดับฉันทามติที่ได้เพิ่มขึ้นหรือ ลดลงจากรอบที่ผ่านมาร้อยละ 20

ข้อเสนอแนะ

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่สามารถ ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านให้ครบตาม องค์ประกอบ จะช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคลได้

2. การพัฒนาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านครั้งนี้ พัฒนาขึ้นจาก การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ควรมี การนำองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อยืนยัน

3. ควรนำองค์ประกอบที่พัฒนาขึ้นไปวินิจฉัยทักษะความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- บันลือ พุกกะวัน. (2533). *อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา: แนวบูรณาการทางการสอน*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประภาศรี สีหอำไพ และ คณะ. (2539). *ภาษาไทย 4*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2533). *ภาษาไทย 1*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒน์ บุญจับ. (2541). *ศาสตร์แห่งการใช้ภาษา*. กรุงเทพมหานคร: กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนิท ตั้งทวี. (2529). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สมพร แพ่งพิพัฒน์. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สารีย์ เจริญจิต, ประภาพร ศรีตระกูล และ ประธานพร แจ่มเจริญทรัพย์. (2546). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. *วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 3(1), 76-83.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). *การสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2558*. สืบค้นจาก <http://service.nso.go.th>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา 2557-2558*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). *หลักและวิธีการสอนอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาอังกฤษ

- Center for Advancement of Learning Strategies Database, Muskingum College.
(n.d.). *General-Purpose Learning Strategies: Reading Comprehension*.
Retrieved from <http://muskingum.edu/~cal/database/reading.html>
- Gao, L., & Rogers, W. T. (2010). Use of tree-based regression in the analyses of L2 reading test items. *Language Testing*, 28(2), 1–28.
- Jang, E. E. (2009a). Cognitive diagnostic assessment of L2 reading comprehension ability: Validity arguments for applying fusion model to LanguEdge assessment. *Language Testing*, 26(1), 31–73.
- Jang, E. E. (2009b). Demystifying a Q-Matrix for making diagnostic inferences about L2 reading skills. *Language Assessment Quarterly*, 6(30), 210–238.
- Li, H., & Suen, H. K. (2013). Constructing and validating a Q-Matrix for cognitive diagnostic analyses of a reading test. *Educational Assessment*, 18(1), 25.
- Matsumura, L. C., Garnier, H. E., Correnti, R., Junker, B., & Bickel, D. D. (2010). Investigating the effectiveness of a comprehensive literacy coaching program in schools with high teacher mobility. *The Elementary School Journal*, 111(1), 35–62.
- Merry, J. W., & Hammons, J. O. (1995). Delphi: A versatile for conducting qualitative research. *The Review of Higher Education*, 18(4), 423–436.
- National Institute of Child Health and Human Development. (2000). Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction. Retrieved from <http://www.nichd.nih.gov/publications/nrp/members.cfm?renderforprint=1>
- Rubin, D. (1993). *A practical approach to teaching reading*. London: Simon & Schuster.

Sawaki, Y., Kim, H. J., & Gentile, C. (2009). Q-Matrix construction: Defining the link between constructs and test items in large-scale reading and listening comprehension assessments. *Language Assessment Quarterly*, 6(3), 190-209.